

[Albrechtsen]

Et prøvestop kan ikke skade nogen, i hvert fald kan det ikke skade USA. Det eneste, der kan skade USA, er USAs uhæmmede planer om yderligere oprustning, f.eks. de meget omtalte stjernekrigsvåben, som der skal bruges en atomsprængladning til at fremskaffe energien til. Det kan blive skadet af et atomprøvestop, og det er det, præsident Reagan mener, når han skriver om USAs sikkerhedsinteresse. Det er altså ikke den amerikanske befolknings sikkerhed, disse interesser drejer sig om, men det er den amerikanske præsidents interesse i at kunne udvikle nye dødbringende våbensystemer, som kan være med til yderligere at fremskynde våbenkapløbet og ødelægge mulighederne for en forhandlingsløsning på topmødet.

Derfor er det så afgørende, at Danmark klart fordømmer disse sprængninger, og at vejen bliver banet for en forhandlingslinje i forholdet mellem USA og Sovjetunionen. Endnu holder Sovjet sig tilbage med at foretage prøvesprængninger, og jeg håber inderligt, at Sovjet vil følge den linje og lade være med at besvare USAs sprængninger. Men det kan vel ikke ventes, at Sovjetunionen i længden holder igen, hvis det er USAs klare og faste hensigt at gå i gang med dette program for i hundredvis af atomprøvesprængninger i forbindelse med SDI-projektet.

Det er jo kommet frem på det sidste, at USA forbereder et såkaldt tredjegenérationsatomvåbenprogram, og det skal ses i sammenhæng med stjernekrigsprogrammet og vil betyde en forøgelse af dette krigsbudget, idet en atomprøvesprængning koster omkring 20 mill. dollars. Derfor er der den mulighed, at USA-kongressen griber ind ved at nægte bevillinger til den plan, som, hvis den virkelig skal gennemføres, vil blive meget dyr for den amerikanske regering.

Også derfor er det nødvendigt og vigtigt, at der herfra gives støtte til de bestræbelser, som jeg har fået at vide foregår også i kongressen, for simpelt hen at få sat en stopper for de bevillingsansøgninger, som man regner med er på vej, til at finansiere dette umådelige antal atomsprængninger. Jeg håber, det er et element, som yderligere kan komme med i debatten og i den danske politik, ud over de elementer, som ligger i den dagsorden, hr. Lasse Budtz har foreslået, og som jeg vil slutte med at sige at VS naturligvis

kan stemme for, og som VS mener er en god dagsorden.

Ove Jensen (FP):

Hr. Brusvang sagde, at en vedtagelse af dagsordenen ikke rækker ved noget fundamentalt, ikke rækker ved vores NATO-medlemskab. Det er ikke rigtigt, det er direkte forkert.

Hver eneste gang vi har en sikkerhedspolitisk debat her i tinget, bliver der sået mere og mere tvivl om Danmarks vilje til at opfylde vore NATO-forpligtelser, og der bliver også sået mere og mere tvivl om, hvorvidt Danmark overhovedet ønsker at opretholde vort NATO-medlemskab. Og hver gang der bliver vedtaget en sådan USA-fjendtlig dagsorden, bliver der også sået mere og mere tvivl om, hvorvidt Danmark ønsker at støtte sig til USA eller til Sovjetunionen.

Indenrigspolitisk er resultatet, at regeringen bliver drevet rundt i manegen af socialdemokratiet, socialistisk folkeparti, VS og de radikale, og i den anledning kunne det nok være på sin plads at spørge regeringen, hvor længe den vil finde sig i at skulle nøjes med at administrere oppositionens politik.

Det er meget forståeligt, at socialdemokratiet, SF og VS bliver ved med at rejse disse debatter, for hver eneste gang de rejser en sådan debat og der bliver vedtaget en dagsorden, får disse venstrefløjspartier jo indrømmelser, og så længe statsministeren ikke klart har sagt: hertil og ikke længere, kan vi forvente, at der hver 14. dag, hver måned, eller hvor tit det nu bliver, vil blive rejst en sådan sikkerhedspolitisk debat, fordi venstrefløjspartierne på forhånd ved, at de i det mindste opnår en eller anden indrømmelse.

Det er ikke alene for mig, men også for store kredse ude i befolkningen uforståeligt, at regeringen fortsat vil finde sig i, hvad der her sker, og det er jo ikke alene med hensyn til det sikkerhedspolitiske, at det er venstrefløjspartierne, der bestemmer, hvad der skal vedtages her i folketinget. F.eks. var der i går ved en førstebehandling flertal for en kunstgødningsskat, som regeringen er imod. I forgårs var det noget med, at kommunerne skulle pålægges at opkræve grundskyld, og hvad får vi i morgen? Det ved vi ikke.

Det er åbenbart fuldstændig ligegyldigt, hvad der kommer, så accepterer regeringen